

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**R. P. Sebastiani Izquierdo Alcarazensis Societ. Iesv Regii
Senatvs S. Inqvisitionis Hispaniarvm Qvalificatoris, Et
Olim Complvti Sacrae Theologiae Professoris. Opvs
Theologicvm, iuxta atque ...**

Vbi De Essentia Et Attribvtis Divinis Vbertim Dissertivr ...

Izquierdo, Sebastián

Romae, 1664

Quæst. 4. Vtrùm Attributorum, siue prædicatorum Dei aliqua præ alijs sint
transcendentia. Et qua ratione.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76990](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76990)

ceptu reali, siue fundamentali aliquam dicunt, aut claudunt negationem, Negatiua utroque modo talia, quæ in suo utroque conceptu aliquam negationem dicunt, aut claudunt. Attributa autem positiua à parte rei tantum talia erunt quæ in suo conceptu formali aliquam negationem dicunt: in reali vero nullam claudunt: quia omnia eorum fundamenta realia positiua sunt. Quæ eadem erunt negatiua in conceptione nostra tantum; atque adeo supposititiæ negatiua venient dicenda. Attributa uenique negatiua à parte rei tantum talia erunt, quæ nullam dicunt negationem in suo conceptu formali, in reali vero aliquam claudunt: quia aliquod ex rebus fundamentis eorum negatiuum est. Quæ eadem erunt positiua in conceptione nostra tantum; proindeque supposititiæ positiua dicenda venient. Pro quibus facile erit vnicuique iuxta hæcenus dicta exempla excogitare, & adijcere.

40 Ex quibus omnibus inferitur primo, attributorum Dei spectantium ad ipsius statum quiditatum prout talium nullum à parte rei negatiuum esse: quia nulla intra talem statum, datus re ipsa veritas negatiua, ut statimus; atque ita, quæcumque eorum in suo conceptu formali aliquam dicunt negationem, in conceptione nostra duntaxat, & consequenter supposititiæ negatiua esse; cætera autem utroque modo esse positiua, in conceptione scilicet nostra, & à parte rei. Secundo inferitur, attributorum Dei pertinentium ad ipsius statum existentialem prout talium quædam esse à parte rei negatiua; idque vel tantum, quo casu supposititiæ positiua erunt; vel etiam in conceptione nostra; quo casu negatiua erunt utroque modo; quia scilicet intra talem statum veritates negatiua dantur re ipsa, ut etiam statimus. Et quædam esse à parte rei positiua; idque vel tantum, quo casu supposititiæ negatiua erunt; vel etiam in conceptione nostra; quo casu positiua erunt utroque modo. Vnde tandem inferitur, omnes prædictas attributorum differentias intra statum existentialem dari; secus intra quiditatum. Pro quibus etiam iuxta dicta facile quisque poterit exempla adhibere.

41 Præterea ex dictis est inferendum, nullum attributum intrinsecum Deo posse esse negatiuum re ipsa: quia nulla negatio potest esse re ipsa identificata cum Deo. Potest tamen attributum intrinsecum Deo tantum in conceptione nostra, atque adeo supposititiæ negatiuum esse; quia nihil verat, formari à nobis conceptus negatiuos de formalitatibus Dei positiuis; quemadmodum de quibusuis alijs veritatibus re ipsa positiuis passim formamus. Vnde rursus apparet, attributa re ipsa negatiua necessario debere esse aut extrinseca, aut semiextrinseca Deo: cum tamen, præter hæc, intra quoduis reliquorum generum tum extrinseca, tum semiextrinseca, tum etiam intrinseca, esse possint.

QVAESTIO IV.

Verum Attributorum, siue prædicatorum Dei aliqua præ alijs sint transcendentia.

Et qua ratione.

42 **S**upposita vniuersali doctrinæ de prædicatis transcendentibus tradita latè in Pharo Scient, disp. 17. quest. 20. deinde supponendum est, illud

prædicatum diuinum dici impræsentiarum transcendentem, quod in omnibus, & singulis formalitatibus Dei reperitur, siue illis conuenit formaliter, siue metaphysicè, ita quidem, ut vnicuique earum eodem pacto conueniret per locum intrinsecum, ut aiunt; etiam si, illa persistente, cætera alia per impossibile deficerent, aut non essent in Deo. Illud vero prædicatum diuinum, transcendens non est, quod eiusmodi conditionem non habet. Vide hanc differentiam prædicatorum latius expositam in prædicta quest. 20. proposit. 8. Præterea supponendum, duas duntaxat venire in præsentem considerandas transcendentias prædicatorum Dei, omittis reliquis, quas recensimus quest. 6. Alteram per inclusionem metaphysicam prædicati transcendentis in singulis formalitatibus, quas transcendit. Alteram per adiectionem metaphysicam eiusdem eidem. Hispositis sit.

Propositio 1.

43 **Al**iqua attributa diuina sunt transcendentia: aliqua verò secus.

Transcendentia enim sunt æternitas, immensitas, necessitas, bonitas, existentia, coexistentia cum Mundo, & alia similia: quæ nulla est formalitas Dei cui vt condistincte ab alijs conueniat, esse ab æterno, esse ybique, necessario existere, esse bonam, coexistere Mundo, &c. ut satis ex se notum est, & ex dictis quest. citata proposit. 11. Vbi ad rem plura. Non transcendentia verò sunt intellectus, voluntas, omnipotentia, sapientia, & alia huiusmodi: quia non omni formalitati Dei vt condistincte ab alijs conuenit per se, & formaliter, esse intellectuam, voluntariam, omnipotentem, sapientem, &c. ut patet in immanentia, æternitate, necessitate, impeccabilitate, & alijs.

Propositio 2.

44 **N**ullum attributum Dei est transcendens omnes formalitates diuinas per metaphysicam inclusionem.

Quia eiusmodi transcendentia omnino impossibilis est tam in sententia prædicantium obiectiue, quam in non prædicantium, ut in prædicta quest. 20. proposit. 12. & 13. monstrauimus. Vnde probatio huius petenda est.

Propositio 3.

45 **O**mnia attributa Dei transcendentia per metaphysicam adiectionem transcendent omnes, & singulas formalitates diuinas aut puram, si intrinseca sunt, aut iunctam cum adiectione physica, si sunt extrinseca, vel semiextrinseca.

Hæc etiam propositio constat ex dictis quest. illa sæpe citata proposit. 8. & 11. Vnde præterea eius probatio petenda est. Quemadmodum & cætera cuncta, quæ pro transcendentia attributorum, siue prædicatorum Dei plenius intelligendâ in præsentem desiderantur, ex vniuersali doctrinâ abundè in eadem questione tradita, petenda sunt, ne iam ibi actum rursus agamus.

QVÆ.